

36 משכנות לאביר יעקב תמיד פרק א דה כח מנחם ציון ובונה ירושלים

(ש"כ) כח"ס האב"י לדיק י"ס בבינו" (כ"ד) למען אשר כח"ס ל'ו'ע'ן' חסדנו (פ' לבן מספר) ל'ד'ו'ר' א'ח'ו'ן' (כ"ו) רכ"ו א'ס'ד' ב'י'ס' יו'ד'ו' (כ"ג) ל'ו'י'ס' כ'ד'ו' יקמ'ו' (ק"ו) ו'י'ס'פ' ר'ל'ו' ב'י'ס'ס' (ע"ח) (ס"ס כ' ל'ו'ע'ן' ידעו) למען סביא כל מ"ש ע"י סכניא'ם ו'ב'ס' בחקתי כ'ו' עכ"ל וא'ב'ר'ס' ה'י' יח'י' לגוי גדול וקטן וגבלם ז"ס סבור , כוונתם ,

משכנות לאביר יעקב ספר נסים שמעון הצדיק ז"ע תמיד פרק א דה כח

נחת ליראיך גם להתנוסס בפני קשט סלה , למען יחלצון ידידיך הושיעת יטיבך וענני

ובתנא דבי ארי' רבא אחרי שבארין שם פרק ט' ודבורה אשה נביאה כו'

וכי מה טיבה של דבורה שהיא כיהנה שופטת את ישראל בעת ההיא ומחנכת עליהם וכלא פנחס בן אלעזר כו' בימים ההם מעיד אני עלי את השמים ואת הארץ בין ישראל כו' בכל לפי המעשה שהוא עושה כך רוב"ק שורס עליו כך אחרו בעלה של דבורה ע"ס כו' א"ל אשחו בזה ואעשה כך פחילות והולך אוחס לבית פקדש שבשילה מה אם יכו' חלקך בין הגוים כשרים שבהם וחזקה לעובד"ג והוא כו' עושה פחילות עבדו כדי שיהא אורן מרובה לפיכך נקרא שמו לפידות כו' עיי"ש שבארין בשביל דבר . וכן אם עושה בלחם לש"ס יכול האדם לזכות לרוב"ק וגבוה . אח"כ בארין פרק י' והשר דבורה כו' עד אחרי מי שמחשד ד"ח על פיו דומה כמי במשמיעין אותו מן השמים ואומר לו כך אמר הקב"ה בני בנס לי בזה"ל ששכר הגדול שיש לי בארץ שלך הוא ובשבילך אני מזיל את ישראל כו' אח"כ בארין פרק י"א עיי"ש ומי רבג את כל אלה כו' אומר לא רבג אותן אלא פנחס שה' שופק בידו למחות ולא מוחה כו' ולא פנחס בלבד אלא כל מי שסופק בידו למחות ולא מוחה ולבחיור את ישראל למוטב ואינו מחזיר כל דברו שנגעו בישראל ואינו אלא על ידו כו' ויאלו למלחמה ונהרגו בס"ע אלק ומי רבג את כל אלה כו' אומר לא רבג אותן אלא הסנדרי גדולה שהיה משה כושע ופנחס בן אלעזר עיי"ש באריות עד ובספר דבורה וברק באחס חשועה גדולה לישראל על ידם כו' ושכרו של פנחס יאלו בני אפרים למלחמה ונהרגו מר"ס מ"ב אלק ושכרן של סנדריין גדולה ופנחס עמיהם ונהרגו בנכחת בנימין ע' אלק כו' מכלן אמרו במדס שארס מודר כס מודרין לו , בודאי רבון כל העולמים דקדקך כהררי אל משפטין חסוס רבס עכ"ל חנא דכו א"י עיי"ן רפ"ת חנא ד' רע"ט .

דנה הרווא ישתומם כי פנחס זה אני עושה את עצמו כאלו הוא וסנדריין גדולה הרגו כמה נפשות מישראל , והס ידוע לכל בלי שער הקודש כי כל דברי חנא דב"א הם רזין סחומין ואינו שייך כלל בפשטו עיין א'

לענין כ' בסמוך לו , אלא הס דברי נבואה יס מהס שהס לדור פלוני ולאדם פלוני ולדור האחרון כו'

ועתה מאבבה מסוחרת לאבי ששמים כרוך הוא אבוא להחובכ בחובכס מגולה עם חכמי זמנינו

בכלל ובפרט עם חכמי ע"ק ירושלים חובביא היושבים ראשונה במלכות בעיר אלקינו , ובודאי ראוי שיהיו דרכיהם בלחם כי שם העיר הקודש נקרא בשם עיר האמת , נשפטה יחד בעמק יבשפט אס האמת והאדק אחס מה מחלוצין בדברי אלקים חיים חורח אמת כחנן בפי וגורבים בדא"ח כשחוק על נערים , הנה אשחקך שנת חרמ"א בחורף יא' מבית הדפוס דברים נוראים אשר כל חוה בלחם יחוס כי הס רוח הקודש בלחם כפ"מ שה' אח"כ בשנים ההוא בבשורות מחו"ל , וכך עשה כלל לקיים מאמר חו"ל כל המרכס כבוד שמים וממטע כבוד עצמו כבוד שמים מתרבה כו' , הלכתי כמה פעמים להרב ראשון לציון כ"י וספר של

י"ג כסלו שנת חרמ"ב פס ירושלים ע"ק חובבי"א .

פרק א' תניא רבי אומר חיוו ביה דרך ישרם שיכור לו האדם יאבב את החוכמות

של זמן שחוכמות בעולם נחם רוח בזה לפולס עובס וברכס בלין לעולם ורעס מסתלקת מן העולם שנאמר (משלי כ"ד כ"ה) ולעומתים יעס ועליהם חנא ברכת טוב . ויס אומרים יחוק בלמוכס יחירס שנאמר (ססילים ק"א ו') עיני בנאמני ארץ לבנת עמדי , א"ר שמואל בר נחאני א"ר יונתן כל המוכיח את חבירו לשם שמים ווכס לחלקו של הקב"ה שנאמר (משלי כ"ח כ"ג) מוכיח אדם אחרי . ולא עוד אלא שמושכין עליו חוץ של חסד שנאמר חן ימלא מנוחליק לשון עכ"ל נאמר חמיד דק"ח ע"א אחר ססימו טיעס דשמירה מקדס , וא"ר להבין מה ענין מלות חוכמה שקבעו ס"ס כס"ס ככלן ובספ"ג דערבין דסס מירי בעיקר דיני חוכמה עיי"ש : וסס כו' לו להס"ס להכיר ולקבוע סס כך חניא דרבי אומר כו' ולא כביא סס כ"א כלן במסכת זו וסס פליאס עולמס , ובס"כ דרך להבין כי רב אפי' ורבינא מסדרי ס"ס ידעו ברוב"ק כי במלות שמירת סמךס יכ' דיר להקיים מלות חוכמה בעקבי דמשיחא כו' , גס מה ענין סכתנו כפסקי חוס' דבספ"ס מדוייקים נקוד מוכיח אדם אחר חן : ולא אחרי עכ"ל וכוונכר באריות כספרי מסכנות לאביר יעקב דק"ח מ"א עיי"ש ובס"ס דשכח (דק"ח כ"ד) כל מי שאשכר למחות כו' באנשי עירי כו' בכל העולם כולו נחפס על כל העולם כולו פירס"י ז"ל בכל העולם כולו כנון מלק וסניא שאשכר לו למחות שירלין משני ומקימין דבריו עכ"ל . עיי"ש כל דק"ח כ"ס , א"ל ר' יורא לר' סימון לוכחיהס מר כו' א"ל לא מקבלי מנאי א"ל אפי' דלא מקבלי לוכחיהס מר כו' ע"ס , כי דירך לדרוס כל המחמרים הסכר סס בס"ד כמה שנוגע לעניינינו , ובס"כ דב"מ (דק"ח ל"א) ואימא הוכיח חנא זמנא כו' חלמיד לרב מנין ח"ל הוכיח חוכמה מ"מ , וברמכ"ס פ"ו מ' דעות הלכס ז' ח' עיי"ש , ובספ"ד דק"ח קל"ט אחר סססקון במאמר דבר ד' , זו הלכס דבר ד' זה הקן כו' סכתו לזס חניא ריב"א אומר אס רליח דור סלחות רבות בלוח עליו לא בודוק בדויני ישראל כו' וא"ר לדרוס סמוכין , ומפני מה חרבה ירושלים שלא סוכיחו זס את זס סל' כו' שרי בלילים לא מלוא מרעס ומס כחיכ סס וילכו בלא כס לפני רודף ובמדרס סס כו' ארס אומר לחבירו בירושלים הקריני דק אחר ואומר לו אין בי כס כסניי פרק אחד אומר לו אין בי כס א"ל הקבי"ה חנא לכס שסס ואני עושה לכס כך וילכו בלא כס לפני רודף א"ר אחר כסס שלא גלו ישראל אלא ברודף מלא כך איין נגחלין אלא בגוחל מלא דכחיב (ישע"י ל"ט) ובא לציון גואל מלא כחיב וסס החילת המאמר כו' שרי בלילים כשכין רכיס משולים ככבס"ס שנאמר (ישע"י כ') ורעו ככס"ס כדברס וכשכין קסיס משולין בלילים כו' כל המאמר ע"ג וא"ר לפרס ד' חו"ל ע"פ רזין טלחין בס"ד להראות כס קדישת חו"ל כאך מדברים בכל ברוב"ק על דור זס ועל ענין זס :

כל יסועה וגאלה בידו אמרתי לו כיון שרומע כ"ח נקרא בשמו של משיח (פסחים דף ס') אי"כ מוכריו שיראה סדר כור גאלה משיח ולאשר ולחזק ולקיים את דברי אמת ולמד בהם איזה חדשים (גם עדיין הסגד בידו) והשיב לי בפיו כמה פעמים כי טוב וישר בעיניו דברי הספר כי הם חורג אמת ורעיון לכתוב הסכמה נפלאה, אך הראה לי כי נחמ לו כחב שאין לו רשות לחתום על שום ענין פגוע לכלל אם לא ברשות ראש סועד אמרתי אם כן עשית קודם חול עד כאן לא אמרו חלל במילי דעלמא ולא במילי דשמיה בדברי אלוקים אין חתום בו, אעפ"י הלכתי לראש סועד שמו ח"ר בכור אלישאר נ"י ונחתי הסגד בידו ולמד בהם משך זמן ואמר לי בפיו כמה פעמים כי טוב וישר תורת אמת, אמרתי אי"כ יחשוב ויחתום סגיב למחר ומחר אמר לריק לכתוב, ולמחרתו אמר אחר שבת עד שיהלכתי אליו קרוב נחמס פעמים ואמר אמרתי לו שמה הוא דחוי בעלמא יחמר לי ולא חלף אליו נשבע בחיי נפשו כי אין זה דחוי, ובראותי ביטול סומן בסלוק ושוב לא רציתי לילך עוד, הלכתי להרב מרביב נ"י והשיב לי שאין לו פנאי כי מעריריו רוחו בליח עיני, אמרתי לו ובמה לריק כל הפנאי של אדם אם לא שיחקר יסועתו של ישראל כי ודחה לחודש ובאחי פעם ב' ודחה לזמן ולא רציתי שוב לילך עוד אליו ושלחתי אליו ספגרים ועדיין הספגרים בידו ותשובה לא קבלתי ממנו זה שמונה חדשים אני יושב בבית חלמודי ואני משהתחם בלבי, אני זוכר מעמד סר סני, ויכול להיות כי הייתי ג"כ בדור הסדבר כמ"ס הארז"ל כי רוב ח"ס שנעקבי דמשיח הם גלגולים של דור הסדבר וכזה לא היה דור אמת וזה להם רועה נאמן משה רבינו ע"ה כי ועתה הכל מציפין להיעד כי אם באחי להאריך לא יספיק כמה גליונות, ומה יכול אי"כ במנין שאינו חשוב כ"כ בדור הסומך הזה ובעולם החיפך הזה שיקבלו ממני דברי אלוקים חיים, מלאחי תרופה לנפשי ללוחי ובעותי ובייתי באשל שמעון הצדיק ע"ה כמה פעמים ואשפך נפשי יען כי שמעון הצדיק ע"ה הוא כהן גדול החשוב ונקרא בשם צדיק גם בדורותיו, ומלניו בנמרץ יומא (דף ע"ל) חמש נסים שנעשו בכהמ"ק בארבעים שנה שמש שמעון הצדיק דוקא בבהמ"ק וגם אחד מהם שלא ככה נר מערבי עזות הוא לכל בלי עולם שהענינה סורה בישראל כי, אם כן כיון שעליו מוטל עבודה הצדיק וגם שמירת המקדש, אי"כ ראוי שישהחל הצדיק גם עתה שהוא משמש בכהמ"ק של מעלה וברקיע סד' הנקרא זכור שש ירושלם ובהמ"ק ומזבח כתי (מגינת דייב) בידוע בדברי הארז"ל כי הצדיקים אחרי פצירתם עוסקים בעבודתם וביחודים ששקפו בחייהם כי וכו' אי"כ ראוי שישהחל הצדיק עתה שיגלס קובים האמת ושורקן זע קרופים ע"י הצדיק שהוא שידעו כל ישראל כי כלל משה אמת ותורתו אמת, כן עשיתי כמה פעמים והוא טעם חזקה לפני אבי שבשמים בריך שמים לעלם ולעלתי עלמאי

והנה טעם הקב"ה רצוני ועשה נסים ונוראים ונפלאים באשל שמעון הצדיק ע"ה בפעמים בשנת חמ"א גם אחד בראשית השנה יום שפורים, גם שני בארבעת השל ערב ראש השנה שנת חמ"ב גם סא' על ידי משה וכן סב' ע"י שלוחי הסולך עמי חזיר שמה איזה שנים במצואר ככתב גביית ערות שהי' פשה"ק ירושלים ח"ו שנה זו שנת חמ"ב ביום ד' ח' כסליו ס' ויא' , ולפי שהי' קודם מנחה נחמס הכתיב עד י"ב כסליו יום ח' פ' ושלח נסים ונוראים אשר לא היה כזאת חזון דורות הראשונים, גם הראשון שהיה על ידי משה בראשיתו כי סגרות שהלכתיו קודם יום שפורים שידלקו שם ביוס"כ ואינו בחילוח הטעם לפי ערך הכלי והשמן אשר שפכתו שם כל סגרות בכלי אחד ולפי שאין לי שיען כ"כ שידלקו שם כל סגרות אשר אני מדליק בבואי שם ע"כ דרכי כי פרס אשר אני סולך משם אני מנחה אחת נרות, ואיזה נרות נאמרים דולקים ומאירים, ובכל פעם ופעם אשר עשיתי כן אינם דולקים חלל ג' ימים וא' ד' ימים ולא לא הלכתי שם אחד עשר יום להדליק, וביום אחד עצמ שלחתי שלוחי הנ"ל להדליק שם וסלך שלוחי עם נפר קמן שם

ובאו ואמרו לי בשורה טוב' כי מלאו אותן סגרות דולקים עם מעט מזער שמן ס' קרוב לכדוי ואמרו לי כי סגרו בראייה עיניהם אותן ג' סגרות שכתחי פכיו דולקים באמלע סיו דולקים וכו' עליהם כמו גמלים ניכר שלא ככה אדם וחזר וכליקה, ובשאר פחילות שכתחי כבוסים עמדו ונשאר עומדים כמו שכתב באותו הכלי, ולפעמים כשאלו באים לשם ובחור כך היה שם אדם זולתי עם מפסח אס חוזרים ומדליקים באותו כלי לפעמים בשמן חדש דרכם לעשות פחילות חדשות ואפי' אס מדליקי' אותן הפחילות אין דרך למלא אותן הפחילות כ"ל עומדים וואדרכה דרכם להדליק אותן הפחילות ארבות שנשאר עומדים כמובן וגם ס' סינכ שבא אליו לא איזה אדם קודם סוכות ואמר לי שלא אלק לשם לפי שהלכו שם איזה אשים עם מפסח קודם סוכות וגם כוא ס' שם וגשכר המפסח בחור כדלה ולא סיו יכולים לבוא בחור כאוכל ואוכרו לילך משם בחורה ולריך אותן שיתקן קודם סגרות שנשאר בחור כדלה ושלוחי סלכו שם בלא אומן וסגרים ס' בשמס שפסחו כדלה בלא אומן ובאו שם וראו כגם, אמרתי מה עמקו מחשבותיו יח' סינכ כל ססכיות כ"ה וכו' מסינות מחכפך בהחבולותיו סיהי' ניכר כנס של שמעון הצדיק ע"ה ממש שלא ככה נר מערבי ויותר מזה ממש סהי' כנס בבית המקדש שלא ס' נר מערבי נכבד וס' דולק משם זמן יוחר משמש נרות סהרי סיו מסיבין ומדליקין ז' סגרות בכל יום מחדש, ובאן ס' דולק אחד עשר יום וסרי על גם כזה קבנו שמונה ימי חנוכה בכלל וסודאס לחרות ס' הסמחה עמונה בלבי, אעפ"י כיון שאי אפשר שיחברר סגרות עדות ככ"ד כזונן שחקרי רק ספירתי או כנס לחיזה חגשים, עתה כנס כב שטעם ע"י שלוחי שנחברר ע"פ שנים עדים ככ"ד מעשה שהי' בערב ר"ה חמ"ב שהלך שלוחי בסולך עמי חזיר בשחאב אפי' כולך שם להדליק סגרות, ובשע"ק כשאין לי פנאי ללכת שם הוא סולך בשליחותי להדליק שם, וסכס בערב שנה קודם סגל כו ערב ר"ה שנת חמ"ב כלך שלוחי עם חזירי בסולך עמו ולא ס' בידו חלל כלי שמן ערך שני מדות הנקרא האספס וס נשכר סגרות בחדר הפנימי שם ואח"כ נעל שלוחי בכלי ריקס סג"ל לרע"ק מטע שמן הדבוק בכלי בנר של חדר האמלעי ששם ג"כ עמונים לדיקים ובסך מכסך הריקס לכל סגרות אשר שם לערך חמשס האספסס שמן וספיר לי שלוחי עם חזירי סג"ל כי סחחיל לילך שמן מככלי ריקס סג"ל בשטק רב כמו מכלי מלא עד שגיר כנר האמרו אשר שם עמד בשמן כאשר סעידו ככ"ד סגרות עדות וס ס' בערב ר"ה סג"ל סמוך לערב סמוך לזמן הלכת סגרות, ולפי מה ספירי לו שלוחי וחזירי ס' להם קטילת סדרך שאמרו לי כי כלכו מכאן חמר סחילת ששס אחד עשר וכו' בחורה לכאן קודם סמדליקים סגרות, אך זה איח לומר בחורות עדות גמור כמובן,

פרה ב' מפסח פ' וירא

והנה כנס סכני הוא ממש דוגמה כנס שטעם אלישע הנביא לאשה עובדי' סכניא (פסחים כ' סימן ד' הפסח פ' וירא) ואשה אחת וגו' עד חמ"י בנותר, פירש"י ז"ל כי יס די לכל נסייך ולחיות את ובניך בנותר עד שיחיו מחיים טכיל וכזה אין דבר שאינו רחוק בחורה וכו' וזוה"י כנס כזה רחוק מס בפסוק שיהי' כן בשנת חמ"א כמ"ס וחאמ"ר אין לפסחחך וגו' כי אס אסך שמן, ויסי כעללח ככלים וחאמר אל כנס וגו' רמז **ר"ת א"מ"ר** בשנת **תרמ"א** חלף ו' סקן יס' ג"כ נס זה בשמן שני פעמים כנסה סג"ל כמ"ס ב' פעמים וחאמר כנס כסוא,

והמעם כי עיקר כנס ס' כסוד וחאמ"ר סכנה סוד חמ"ר ס' לרופה וכת"ס לפיל כנס פ' כקס ססודו שס אח"כ עם חמורו כאלכ"ס שם קדוש חל"ן ששיניהם מספסר אמריה וכו"ל

כל ישראל בשנה תרם"א למ"ק .

במוצב קתאם כחדת כוינא כד אחא לקדמנא בני חרי סכדי מו"ס יוסיע יוסף ומו"ס נחום סתחומים למעלה וויימנא פליסס ככה כחורס להגיד סחמא בני שום חוספוח וקבלנו עידודם ואיסגורנו וקימנונו וע"י בלעס"ח יום א' י"ב כסלו שנה סרמ"ב לפ"ק פסיע"ק ירושלים חובב"א .

ונאום משס בלאל מו"ס יעקב וולס"ס . ונאום אל"י ברוך ב"ר מרדכי ז"ל ;

גם זאת עלי לספר בנפלאותיו של הקד"ש. אני יושבי יוסף הפוך תמיד איזש שנים בכל שבוע עם הרב המסור'י כלל משם ממשיך נ"י מביאליסטאק סיל'ל בצה שבוך'ר לסדליק הנרות בלואל שמעון הדוק' ע"ס. ובצה שאין לו מפלי בנפיק' איז סוך'ק שם בשליחותיו ושם כלי אחד לואל עם כצטע נרות שמדליק שם הרב נ"י. ומפני שאין לו שמן הכנה פיהו דולק'ס שם חמיד' ז' נרות. פ"כ דרכו ערם שאמו סולבין משם; הוא מכנה ג' נרות ומניח שם ג' נרות דולק'ס. ולפי ערך הכלי עם השמן איזו רגיל שוין דולק'ס רח' ג' ימים. וקודם יום כ"ישיד'ים שמה תרמ"א הדליק שם הכמה וכו'ל. ובין יו"ב לטובת ה" סיום; שכלטו שם איזש באשים ומזרו ומחזר כי לא פיו יבול'ם לנא' **בסוף** הבלבד מפני שנעבר המפסח שביד'ם וגשאר בחור' הדלה; ולא סלך שם הרב נ"י אחד עשר יום לסדליק שם וביזם **אחד** עשר לטובת איז עם א' קמן לסדליק שם בשליחותו. ומלאטו ורואנו כי ואח'ן ג' נרות סיל'ל דולק'ס ומעט שמן **בגלי**; והכדנו כי הן ואח'ן ג' נרות סיל'ל בעצמם. כי ד' פסילות סיל'ל בשאר'ים עומד'ין מפני שזכבו חמיל'ם. וג' פסילות הדולק'ס טליט'ם כמו גחיל'ם. וסופרתי שם ג"כ. רק על שם א"ה' לקבל עדות מזכור' במזבן.

אשר פ"ס'ם פיהו עם ה' סיל'ל בקבלת עדות א' כסלו פ' וילא יום ד' קודם מנחה ור' ה"י זמן לכתוב עד יו"ב כסלו ולא פיהו בנריא'ים לרשו מעת'ם ר"ה' סיל'ל. נאום אברהם ב"ר דוד.